

ТУРИЗМИНИ

Брой 2, ноември, 2016 г.

СЪС СЪДЕЙСТВИЕТО НА:

Броят се посвещава на нашите скъпи преподаватели от катедра „Икономика и организация на туризма” в Икономически университет – Варна.

Благодарим Ви, че повярвахте в нас!

Легендата за Будната светлина разказва, че някога по българските земи живеели робове. Целият живот на робовете, ако това изобщо било живот, преминавал в чуждопоклонничество – кланяли се на чужд бог, прислужвали на чужди хора, обработвали чужди ниви, носели фесове вместо шапки и път стрували на правоверните. Очите им били измъчени и робски. Походката им била робска. Отрудените им ръце били робски. На някои от тях дори съзнанието им било робско...

Един ден, сякаш от нищото, по нашите земи започнали да се появяват хора със светъл поглед и блясък в очите. Като някои неземни, странни същества те заедно запели песента на свободата. А робовете, изтерзани от нечистотията на живота, започнали да ги слушат.

Някои дори припявали с тях. За кратко време робът започнал да разбира от четмо и писмо, вълнувало се лудото му

българско сърце при мисълта за новия живот – онзи като от приказките със щастлив край, в които уж всичко било измислица, но и не само...

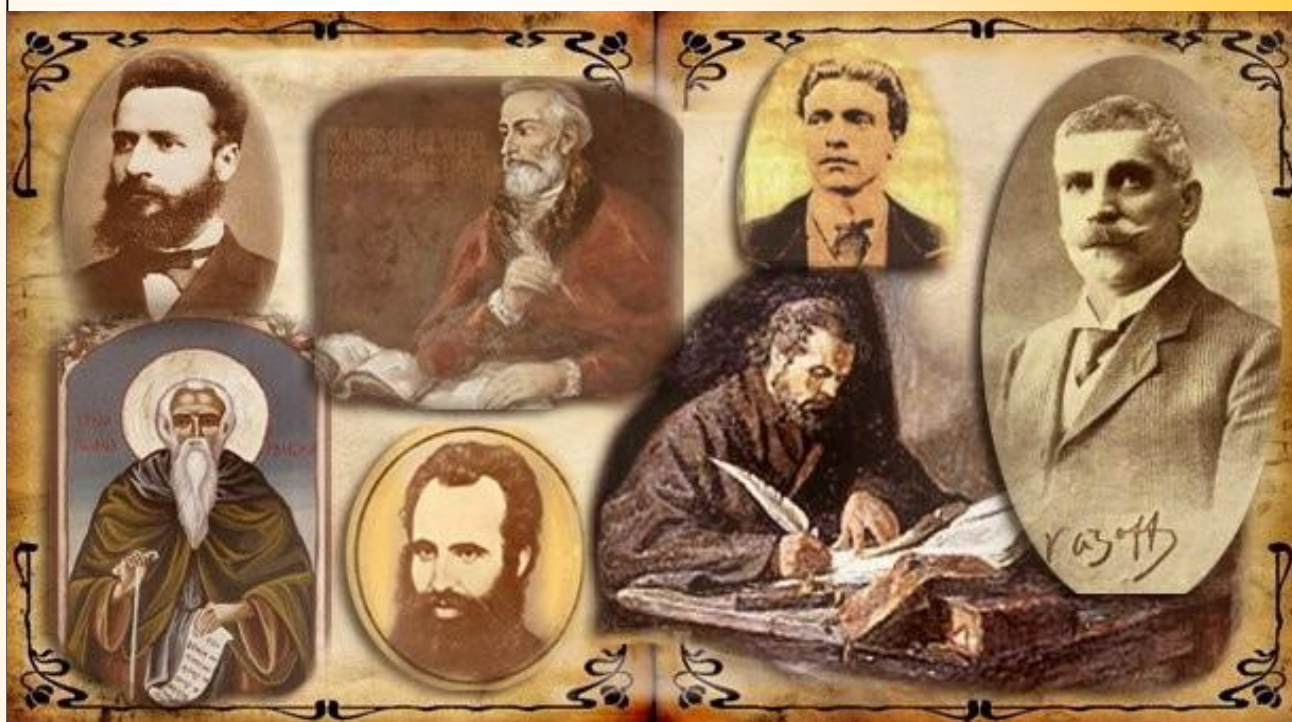
Хората със светъл поглед и блясък в очите били призвани да напишат последния абзац на чудната приказка. На пръв поглед те били като всички останали – бедни и дрипави, но сърцата им сякаш били сътворени от непримиримост и човешка гордост, от доброта и разум, от будна светлина.

Не минало много време и по българските земи зацарувала Свободата.

Правоверните преживели най-тежкия си кошмар. Някой събудил народа. И той сам написал финала на приказката: „Че сме свободни, а не робове”.

Честит празник на създателите и пазителите на българския дух и култура! Честит празник на нашите съвременни будители! Вашата съдба да променят света около себе си отдавна е предначертана. Благодарим за силната воля!

ЕКИПЪТ НА «ТУРИЗМИНИ»

Ликуй, народе!

И някой да почерпи...

Венчайте БГ туризма с лаврови венци!
„Ура!“ за силния сезон. Когато сме най-зле, тъй да сме!

Кой каквото ще да казва, летният туристически сезон на 2016 г. е определено успешен. За него се бориха Министерство на туризма, браншови организации, частни предприемачи, университети, колежи, професионални гимназии...

Резултат от тази борба е доста над прогнозирания 10-процентен ръст на посещенията в България.

Някой да има да каже нещо?!?

Дали успешно се възползвахме от

международната обстановка, дали властта побутна тук-таме, дали от университетите излязоха по-кадърни кадри, или пък просто изкарахме голям късмет, това ще го оставим на баш разбирачите.

Ние просто с ехидна, злорада усмивка си прибираме бакшишите в задния джоб, затваряме таблиците със

статистиката, изпираме работната униформа, рефрешваме хотелските програми, подписваме се на финалния месечен отчет, пускаме по някоя сълза за отминалото лято...и зачакваме зимния сезон (който по всяка вероятност също ще ни съсипе от бачкане).

Междувременно тези, които се връщаме в учебните заведения, тайничко ще се надяваме заедно с нашите преподаватели веднъж завинаги да открием формулата за чувствително удължаване на туристическия сезон. Мечтата на всеки, чиято професия е обвързана с туристическата сфера.

ДЕЙНОСТИ В КАТЕДРА „ИКОНОМИКА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТУРИЗМА“

ЕРАЗЪМ +

През май на посещение в нашия университет бяха проф. Юлия Соловьева - от Санктпетербургския държавен университет по икономика и г-жа Надежда Гордиенко - координатор на програми по международен обмен. Резултат от визитата бе осъществяването на тясно сътрудничество по програмата за преподавателска и студентска мобилност "Еразъм +". Проф. Соловьева прие покана да членува в редакторския екип на списание "Известия".

Гостенките ни останаха очаровани от България и по-специално - Варна. В рамките на посещението си бяха разведени из околностите на нашия град и посетиха Аладжа манастир и Побити камъни.

Гл. ас. д-р Тодор Дянков

На 3 и 4 юни 2016 г. в град Пловдив се проведе Национална кръгла маса на тема: „Специализирани видове туризъм – предизвикателства и перспективи” по случай 10-годишния юбилей на катедра „Туризм” при Аграрен университет - Пловдив.

Национална кръгла маса в Пловдив

Проф. д-р Христина Янчева – ректор на Аграрния университет, връчи плакет „За принос при създаването и развитието на катедра „Туризм” на почетния председател на Варненска туристическа камара - проф. д-р Марин Нешков от Икономически университет - Варна.

На 22.06.2016 г. започна първата част на държавната изпитна сесия – защиты на дипломни работи на кандидат-бакалаври и магистри. В горещината на юнския ден нашите студенти представиха отлични разработки, защитени пред Държавна изпитна комисия от 9 души в състав:

- Проф. д-р Таня Дъбева – ръководител катедра и председател на комисията;
- Проф. д-р Стоян Маринов – декан на факултет „Управление”;
- Проф. д-р Марин Нешков;
- Доц. д-р Велина Казанджиева;
- Доц. д-р Вилиян Кръстев;
- Гл. ас. д-р Георгина Луканова;
- Гл. ас. д-р Мария Велева;
- Г-ца Мирослава Малчева – фронт офис мениджър на „Хотел-галерия Графит”;
- Г-н Жельо Душев – председател на Варненска туристическа камара.

На следващия ден бе проведен и комплексен държавен изпит (КДИ), който отново не затрудни нашите студенти. Притеснени, но усмихнати и амбицирани, представителите на випуск 2016 г. поеха по пътя на своето професионално развитие! Честито!

Там, където не умират от любов към Запада (или една нетипична за Европа дестинация)

Бойна делегация от спец. „Туризм” на Икономическия университет (в състав: Вилиян Кръстев, Владимира Пилева и Николай Сурдов) през юни/юли тази

По време на откриването на Центъра за иновации и партньорство на УНИЦЕФ в „Зубрьонок“

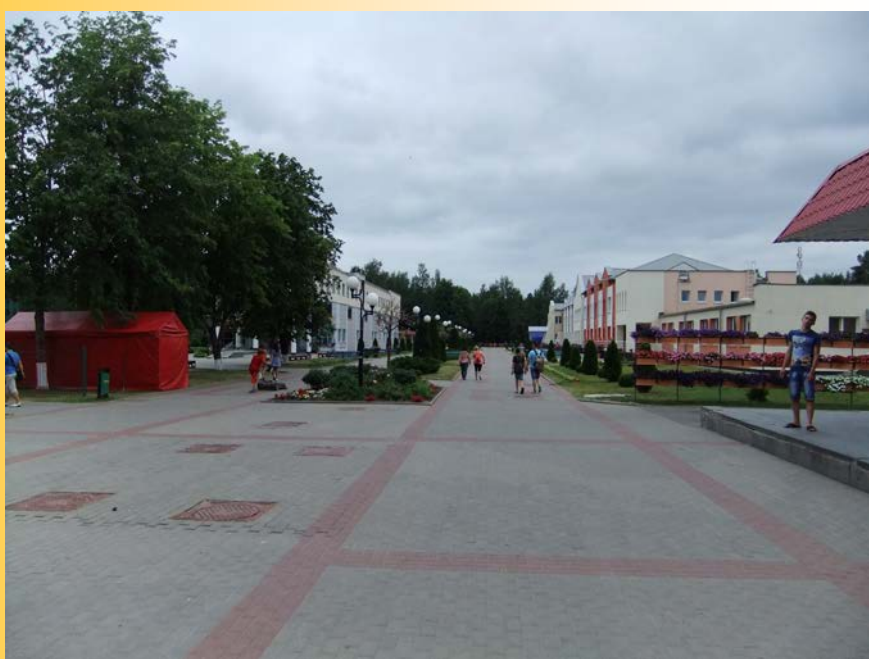
година представи България на Международния младежки форум „Дружба без граници”, който се проведе в Националния детски център „Зубрьонок” (Зубърче, в превод от руски) в Република Беларус. Нашата делегация взе дейно участие във форума сред представители на още 13 държави – в

от домакините в продължение на цяла седмица. Като най-приятен компонент обаче от престоя ни в Беларус смятаме, че е самото неспринудено общуване с участниците, а също и приятелствата, които се родиха от него. Но едва ли това представлява особен интерес за онези, интересувачи се да разберат типичните черти на тази колкото близка (и позната), толкова и далечна (и несъвсем позната) дестинация. Затова ще се опитам да пресъздам видяното, пречупвайки го през призмата на туриста-авантюрист.

Посещавайки за трети пореден път Беларус, с увереност си позволявам да твърдя, че е дестинация, която впечатлява посетителя с разнообразни лица. На принципа на контраста обаче веднага искам да подчертая, че тя определено не е дестинацията за влюбените в „Макдоналдс” туристи; за онези, които търсят масовото потребление и се прекланят пред брандовете на западни стоки; или пък изпитват върховно удоволствие да се наливат с онази тъмнокестенява газирана американска поквара. Беларус е точно противоположното. В природния ѝ потенциал изпъква със своето очарование Беловежката гора с уникалните за Европа зубри (заради това и центърът, в който бяхме настанени, се нарича Зубрьонок). В културноисторическото ѝ наследство се наблюдава необикновена смесица от православно и католическо великолепие на множество църкви и катедрали; готически и

семинари, делови срещи и екскурзии, които бяха планирани

ренесансови замъци, напомнящи за владичеството на Литва и Полша; запазена съветска символика и архитектура; многобройни паметници и мемориални комплекси, посветени на епичните битки на Съветския съюз през Втората световна война. Цялото това материално богатство е повсеместно втъкано сред типична славянска душевност и топлота... Едно от най-ярко характеризиращите Беларус лица обаче, на фона на днешния „вестернизиран“ глобален модел, е това на република от бившия СССР, съхранила много от качеството на неговото величие. Тя е идеалната дестинация за онези, които търсят слабо засегнато от западните елементи на подражание място в Европа или изпитват чистосърдечна носталгия по социализма, спомняйки си с умиление за някои от неговите почтени социокултурни порядки. Именно в този си образ Беларус ще отговори на очаквания ви така, както отговори на нашите по време на престоя ни в Националния детски център „Зубрьонок“.

НДЦ „Зубрьонок“

Самият детски център е всъщност някогашен пионерски лагер, проектиран по подобие на знаменития кримски „Артек“ и отворил врати през далечната вече 1969 г. За годините на своето съществуване „Зубрьонок“ се превръща в един от най-престижните пионерски лагери на Ленинския младежки комунистически съюз в СССР, който понастоящем е наследен от Белоруския републикански младежки съюз (със съхранена пионерска организация). Както неведнъж чухме местните да казват – да попаднат тогава в „Зубрьонок“ са могли само *лучшие из лучших*. В известен смисъл така е и днес, за което сме изключително горди от привилегията да станем част от неговата история. Понастоящем, независимо от променения административен статут, начинът на

функционална организация на лагера е почти непокътнат – факт, свидетелстващ за висока приемственост, но и мъдра отговорност на политическото управление на страната към подрастващото поколение. В „Зубрьонок“ е налице и

В двора на Мирския замък

учебен процес, и дискуссионни клубове, и рехабилитация, и спортни състезания, и вечерна проверка, и лагерен огън... въобще среда, която прави престоя на всеки един младеж смислен и изпълнен с мотивация за самоусъвършенстване.

Силно ограничената комерсиална среда в „Зубрьонок“ (на територията на лагера, с капацитет за близо 2 хил. души, има само един малък хранителен магазин и един павилион за напитки), в съчетание с предметите на местното производство, говори за действителните измерения в ярката автентичност на мястото. Ето и някои от допълващите интериора сегменти:

На Площада на Победата в Минск

На Площада на Независимостта пред сградата на правителството и статуята на Ленин

повсеместно разпространение в корпусите на лагера на белоруската бяла техника („Атлант“), белоруски телевизори и компютри („Хоризонт“ и „Витязь“), а в столовата и в търговските обекти се предлагат само белоруски стоки (силно препоръчваме шоколадите на минския завод „Коммунарка“ и „Лидския“ квас). За нас подобна обстановка разкри различна атмосфера от познатата ни глобализирана по западен стереотип среда, в която живеем. Даже по време на извънлагерните екскурзии (които за нас бяха почти ежедневни) се возихме не на какъв да е, а на супермодерен белоруски автобус („МАЗ“). Всичко това няма как да не прави впечатление за поддържане на висок патриотизъм сред местното население, а от друга страна, че икономиката им май работи, а?

Сърцето на Беларус е разбира се нейната столица Минск, която посетихме за ден. Почти срина до основи по време на Втората световна война, но след това изграден наново съвременен Минск притежава завидно благоустройство и ландшафтно оформление. Градското му ядро е планирано като по учебник (с прави и широки булеварди, пресичащи се перпендикулярно), а сградите в

централната част са в преобладаваща архитектура на Сталинския ампиър – излъчващ величественост и монолитност. Едновременно с градската действителност на соцреализма Минск се откроява и със завидна чистота на град с почти двумилионно население, а заради унаследените норми от съветското законодателство никъде по улиците в града не се срещат просяци, бездомни или пияници. От гледна точка на пазарната среда Минск няма нищо общо и с онзи агресивен „комерсиален кофракж“, вкоренен в редица западноевропейски столици и големи градове, който „бомбардира“ отвсякъде с реклами и логотипи, възбуждайки непрестанна жажда за потребление у туриста. Столицата на Беларус в това отношение е съществено по-различна. Търговският профил на града е толкова рафинирано обран от бутици на западни марки и от рекламни послания и логотипи на западни корпорации, че буквално карат очите на туриста да отдъхнат, отваряйки се широко за нетипичната градска атмосфера и архитектурния ансамбъл. За сметка на това съветската символика, паметниците на Ленин и комунистическата топонимия по улиците не са пипнати. Но няма и защо да се пипат, след като почти всичко материално в Минск датира именно съветската епоха. Автентично е, наистина!

Сред цялата тази амалгама от съхранени порядки на близкото минало, примесена със съвременен икономически консерватизъм (Беларус е единствената постсъветска република, съхранила плановите петгодишни периоди на развитие – да живеят петилетките!), в никакъв случай не трябва да се мисли за Беларус като за страна, стояща в периферията на модернизационните процеси. Тъкмо обратното. Да вземем например дигиталното приложение за смартфони – „Viber“, което ползват днес милиарди хора на планетата. Колко от вас знаят, че то е изобретено в Беларус и, че в Минск (в Парка на високите технологии) се намира един от глобалните центрове на неговото управление?

Има и още неща, които открояват Беларус като уникална дестинация, но за тях повествователната интерпретация губи всякаква стойност. Те трябва да се видят, да се почувстват и да се потребят на място.

*Добро
 пожелаватъ в
 Беларусь!*

Доц. д-р Вилиян Кръстев

Специалност „Международный туризм” – рускоезичната проекция на обучението по туризъм в ИУ–Варна

Айзада

Алика

Игорь

С огромно удовлетворение след тазгодишния (от лятото на 2016 г.) кандидатстудентски прием съобщаваме, че стартира втори випуск със самостоятелна учебна група от специалност „Международный туризм” с обучение изцяло на руски език. Групата е съставена само от четирима студенти, но изпълнени с ентузиазъм и желание за знания. Много впечатляваща е географията на този „камерен” състав: Игорь е от „перлата” на украинското Черноморие – Одеса; Алика е от града на ветровете в европейския юг на Русия – Новоросийск; Юстин е от далечна Чита (в Източен Сибир); Айзада е от нефтената столица на Казахстан на Каспийско море – Актау. Ако си представим за миг географската карта, то родните места на нашите студенти образно казано „съшиват” територията на бившия Съветски съюз – Украйна, европейска и азиатска Русия и Централна Азия. А това няма как да не ни радва, нагледно доказвайки силата на привличане, която упражнява най-старата катедра в областта на туризма в България.

На добър час, скъпи колеги и знайте, че ние винаги сме до вас!

Доц. д-р Вилиян Кръстев

На 24.09.2016 г. успешно беше покорен най-високият и страховит връх на Гърция - връх Митикас /2917 м./ в планината Олимп от варненската група в състав: 1. Проф. д-р Стоян Маринов - декан на факултет „Управление“ в ИУ - Варна; 2. Гл.ас. д-р Станислав Пляков - преподавател в Колеж по туризъм - Варна; 3. Инж. Георги Петров - началник сектор "Студенти" в ИУ - Варна; 4. Жельо Душев - председател на Варненска туристическа камара; 5. Стефани Иванова - бъдеща студентка.

ПРОФ. МАРИНОВ ИЗКАЧВА ОЛИМП!!!

ЛЕФКАДА

В последните дни на септември и началото на октомври (29.09.2016 – 03.10.2016) се проведе традиционната Международна научна конференция „Културен коридор Западен трансбалкански път - културен туризъм без граници“. Катедра „ИОТ“ от ИУ - Варна е съорганизатор на събитието, заедно с катедра „Туризмът“ при ЮЗУ „Неофит Рилски“. В мероприятиято, за което организаторите бяха подбрали атрактивен маршрут Метеора – Лефкада в Гърция, участваха следните преподаватели от катедра „ИОТ“: проф. д-р Таня Дъбева, проф. д-р Стоян Маринов, доц. д-р Велина Казанджиева, гл. ас. д-р Георгина Луканова и докторант Галина Илиева. На Международната научна конференция, проведена в хотел „Porto Galini Seaside Resort & Spa“ в Никиана (близо до град Нидри), те представиха своите разработки и участваха активно в дискусиите по въпросите, свързани с тематика на събитието. Мероприятието беше комбинирано и с проучване на богатия и изключително интересен природен и културно-исторически потенциал на района: посещение на Зиндрос – най-голямата работилница за икони в Гърция; разглеждане на едно от най-известните и привлекателни места за поклонници и туристи в Гърция – Метеора, православен комплекс в Северна Тесалия, впечатляващ с уникалното разположение на манастири на върховете на труднодостъпни, грандиозни скални кули; целодневен круиз до близки Йонийски острови, включващ известни и красиви плажове на остров Лефкада – Порто Кацики и Егремни, островите Кефалония и Итака, пещерата Папаниколис на остров Меганиси, както и островът на Аристотел Онасис - Скорпиос.

Проф. д-р Таня Дъбева, доц. д-р Велина Казанджиева, гл. ас. д-р Георгина Луканова

Кръгла маса—Свищов

Събитието е организирано от Катедра „Търговски и туристически бизнес“ при Стопанска академия „Д. А. Ценов“ - Свищов. Кръглата маса е на тема „Търговският и туристическият бизнес в условията на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, проведена на 21 октомври 2016 г. На научния форум са участвали учени, академични преподаватели, докторанти, студенти и представители на търговския и туристическия бизнес.

Проф. д-р Марин Нешков, презентира темата: „Устойчивото развитие на туризма и предизвикателствата пред туристическата политика на Р България“, като представи приложни идеи и решения на основните проблеми и предизвикателства, свързани с реализацията на политиката за устойчиво развитие на туризма в Република България. Докладът представя възможностите и извежда основни препоръки, свързани с: разработване на дългосрочните визии и съответстващи планове и стратегии за устойчиво развитие; изграждане и управление на системи за

мониторинг и контрол на устойчивото развитие, стимулиране на проекти, дейности и поведение за постигане на икономически и социални ефекти при съблюдаване на условията за опазване на околната среда.

150 години железопътен транспорт в България – възможно бъдеще за туризма

По официална покана на г-н Димитър Костадинов, управител на „БДЖ Пътнически превози“ ЕООД на 22.10.2016 г. проф. д-р Стоян Маринов от катедра „Икономика и организация на туризма“ в ИУ-Варна и гл. ас. д-р Станислав Пляков от Колеж по туризъм към ИУ-Варна участваха в празненствата по случай 150 год. от откриване на първата железопътна линия в България по отсечката Варна - Русе.

Събитието бе организирано със съдействието на ДП „Национална компания Железопътна инфраструктура“ под патронажа на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Началото на пътуването бе в 8.15 от гара Варна. Пътувахме с атракционна влакова композиция, водена от автентичен парен локомотив от 1942 г. с включен реставриран личен вагон на Цар Борис III от композицията „Корона Експрес“. Имахме честа да разгледаме царския вагон, който ни впечатли с качествено си и функционално обзавеждане без разточителство и излишен лукс. Царският вагон е пример за мяра и скромност на Държавник.

Влакът спираше на всяка гара по пътя, където местните общински власти бяха организирали впечатляващи музикално-артистични програми с участието на духови оркестри, фолклорни състави, мажоретки и артистични възстановки. По време на пътуването домакините предлагаха на пътуващите гости подкрепящи храни и напитки в двата вагон-ресторанта.

В 15.15 влакът пристигна на първата в страната железопътна гара в Русе, превърната в Музей на транспорта и съобщенията. На открито и закрито е пресъздадена историята на железопътния транспорт в България. След разглеждане на музея влаковата композиция ни откара за заключително тържество по централната жп гара Русе. Уникалната гарова сграда е построена в периода 1953-1956 година и е най-голямата на Балканския полуостров, на три етажа на две нива.

В 18.00 с осигурени безплатни билети от организаторите отпътувахме с регулярен влак за Варна, където пътуването ни завърши в 23.00.

С ограничен ресурс и въпреки подтискането им от години в полза на частния автотранспорт, служителите на БДЖ доказаха, че БГ железопътният транспорт има бъдеще. Демонстрираха уникален туристически продукт, който може да се развие, диверсифицира и наложи на пазара.

Благодарим на организаторите за вълнуващите и впечатляващи преживявания.

Проф. д-р Стоян Маринов
Гл. ас. д-р Станислав Пляков

На 26.10.2016 г. студенти и преподаватели от катедра "Икономика и организация на туризма" имаха честта да се запознаят с г-н Хари Митсидис - чуждестранен лектор и авантюрист-пътешественик. На възраст от 44 години, днес той може да се похвали с безбройните си пътувания по цял свят. В много държави, както и у нас - в нашия университет, провежда безвъзмездно лекции, като разказва за безценния си международен опит. Бащата на Хари е грък, майката - с полски корени, но родена в Южна Африка. Срещат се в Лондон, където се ражда и техният син. Хари е завършил 3 магистратури по социология, говори 7 езика. Още с представянето си успява да ни зарадва, като проговаря и на български. Лекцията, която Хари Митсидис изнесе пред студентите по туризъм от ИУ-Варна, бе посветена на темата "How travel drives leadership".

ХАРИ МИТСИДИС

Според пътешественика първата и основна предпоставка за успешното пътуване е интернационализмът, изразяващ се не само във владенето на различни езици, но и от непрекъснатия контакт с чужди култури и непрестанен интерес към случващото се по света.

Като първа стъпка към лидерството Хари определя емоционалната интелигентност, която обяснява с т. нар. "ефект на светофара". С простичък пример от ежедневието на хората той ни убеждава, че емоционалната интелигентност не се постига лесно и не е нещо, което може да се научи като от учебник. Тук става дума за силата да бъдем отговорни за собственото си поведение, да не виним обкръжаващите ни за настроението си, да изградим постоянност в емоциите си, да опитаме да бъдем емоционално зрели същества...

Чрез множество случки от живота си на пътешественик Хари бързо успява да ни потопи в света на странната смесица от туризъм, психология, личностно усъвършенстване, интеркултурни взаимоотношения. Усмивката не слиза от лицето му. Деликатното му чувство за хумор и увлекателните разкази ни отвеждат в различни, дори нереални светове. Почти успява да ни убеди и в това, че всъщност да си затворник в чужда страна е незабравимо изживяване.

Благодарим на ръководител катедра - проф. д-р Таня Дъбева за организацията на тази среща и възможността да се срещнем с представител на онези хора, които с право се наричат "граждани на света".

Повече информация за пътуванията и работата на Хари Митсидис можете да откриете на адрес:
www.thebesttravelled.com

КАТИНА ПОПОВА

На посещение на ПП „Златни пясъци“

На Димитровден, 26.10.2016 г. се проведе изнесено семинарно занятие по дисциплините "Регулиране на международния туристически бизнес", "Мениджмънт на обслужването в туризма" и "Франчайзинг в хотелиерството и ресторантьорството". Водещите лекционните и семинарните занятия преподаватели проф. д-р Нешков, проф. д-р Дъбева, доц. д-р Казанджиева и гл. ас. д-р Луканова организираха и подготвиха посещение на природен парк "Златни пясъци" за студентите от специалности МТБ, МТБ-СУ, МТБ-СН, МТБ-ДО.

В посетителския и информационен център на парка, директорът инж. Юлия Тумбаркова представи основните направления на дейността на Дирекцията на природния парк, свързани с опазване на биоразнообразието, консервационните инициативи, туризма и рекреацията, както и актуалните образователни програми. Разработените маршрути на територията на парка представят биологичното и ландшафтното разнообразие. Подходящи са за пешеходен, природо-познавателен, детски, вело и фото туризъм, както и туризъм за хора със специални нужди. По протежение на маршрутите са оформени кътове за отдих: навеси и беседки с пейки, маси и огнища в близост до старинни чешми. Погледни места разкриват атрактивни панорамни гледки към морето, парка и курортния комплекс. Студентите проявиха интерес и поставиха въпроси относно мерките за противопоставяне на масовия туризъм, браконьерите и нарушителите на правилата и статута на защитената територия.

Със специализиран водач от Дирекцията на парка студентите направиха разходка по маршрут "Песента на гората" и разгледаха атракцион - въжен парк "Маймунарника". Особено щастлив и радостен от преживяването беше най-малкият участник в групата - Борис. Една различна и приятна горска разходка, на прага на зимата, която разкри меланхоличното очарование на леко дъждовния следобед в природен парк "Златни пясъци"!

На служителите на Дирекцията на природния парк пожелаваме много успешни проекти, ентусиазъм и непоколебимост в отстояване на принципите на устойчивото и отговорното туристическо развитие, за да остане природа в България!

Доц. д-р Велина Казанджиева

Енергийното пътуване по Съвременни видове туризъм из Българския Североизток

На 28.10.2016 г. преподавателският екип по дисциплината „Съвременни видове туризъм“ – проф. д-р Стоян Маринов и ст. пр. д-р Димитър Димитров с близо 50 колеги от 4-ти курс направиха тематично пътуване „Енергиен туризъм“, което бе част от учебната програма. В него се включиха и проф. д-р Светла Ракаджийска - преподавател в катедра „Икономика и организация на туризма“, доц. д-р Стоянка Георгиева – преподавател в катедра „Социални и хуманитарни науки“, Мариана Петкова ръководител отдел „Учебна дейност“. Мероприятието се осъществи с любезното съдействие на Варненска туристическа камара, като нейн представител беше доскорошният управител г-н Тодор Николов, който бе в ролята на екскурзовод.

Учебното пътуване се проведе по маршрут: Варна - Побити камъни – Мадарски конник - Скални манастири край село Осмар – Винарна в село Осмар - Варна.

Основната цел на пътуването бе свързана с възможността за онагледяване на теоретични постановки в реални ситуации, изучавани по дисциплината „Съвременни видове туризъм“. Студентите посетиха различни места, които притежават потенциал за практикуване на разнообразни видове туризъм като например: енергиен, еко, културно-познавателен, селски, винен, приключенски и др.

Пътуването предложи разнообразие от емоции и преживявания, които поддържаха доброто настроение на участниците.

На първото посетено място – Побити камъни край Варна на студентите им беше поднесена информация за различните теории и легенди, обясняващи произхода на тези природни образувания. Участниците имаха възможност да седокоснат и разходят между причудливите каменни форми, както и правото на личен избор да приемат, която и да е истина за тяхното сътворение. Накрая студентите изказаха мнения, как това място може да стане по-впечатляващо и привлекателно за бъдещи посетители.

Продължихме пътешествието си към втората цел, историко-археологическия резерват край село Мадара – Мадарски конник, който е обявен за паметник на световно културно наследство на ЮНЕСКО. В комплекса се намират обекти от културно, военно и религиозно значение. Освен от мистиката по създаването на изображението, студентите бяха впечатлени от красивата природа, величествените скали и бликащата от тях вода. Обсъдени бяха възможности за подобрения на

наличната инфраструктура, с оглед улесняване на достъпа до съществуващите обекти. След кратък обяд пътуването продължи за село Осмар, където следваше да се посетят два обекта с различно значение. Първо се отправихме към Осмарските скални манастири, които се намират на 3 км. от населеното място. Придвижването беше пешком, през

обозначена горска месност. По маршрута има изградени две чешми с навеси за почивка към тях, които с удоволствие ползвахме. Манастирът, който посетихме, се предполага, че е носел името на Св.

Константин и Елена и е възникнал около 12-14-ти век, когато е бил обитаван от монаси-исихасти. За района около скалните манастири Ванга е казвала, че е четвърти по сила на енергийното поле след Рупите, Царичина и Мадара. Нагоре-над Константиновия манастир се намира скалният феномен „Окото“ или „Халката“, което е впечатляващо природно образувание. В непосредствена близост до описаните места се намира и друг скален манастир – Диреклията, наречен така, защото входът му е разделен на две от

каменен стълб (от турски – дирек), който също беше посетен от нашите студенти. Преодолявайки релефните трудности, участниците подложиха на изпитание своите физически възможности и доставиха паметно удоволствие на сетивата си. В непосредствена близост до описаните места

се намира и друг скален манастир – Диреклията, наречен така,

защото входът му е разделен на две от каменен стълб (от турски – дирек), който също беше посетен от нашите студенти.

Преодолявайки релефните трудности, участниците подложиха на изпитание своите физически възможности и доставиха паметно удоволствие на сетивата си.

Последната точка на нашето пътуване беше посещението на Винарска изба “Осмар”. Беше изнесена беседа, разкриваща историята на избата. Представен ни бе технологичният процес при производството на уникалната българска напитка “Осмарски пелин”, запознаха ни с традициите в пелино- и винопроизводството, начина на експлоатация на бъчвите, тяхната изработка и почистване от миналото до днес. Към посещението беше включена дегустация на чаша бял и червен пелин с хапки от бяло саламурено сирене и кашкавал. По време на дегустацията видимо се забеляза приливът на енергия в иначе изморените участници.

На разположение на всички присъстващи беше и Осмарската винопродавница, от която можеше да се закупят всички продукти на избата на преференциални цени, като мил спомен от посещението на това място.

В края на проведеното пътуване можем да заключим, че то успешно изпълни основната си предназначеноост, като на практика бяха изпитани и онагледени теоретичните постановки, изучавани по дисциплината „Съвременни видове туризъм“. Получи се едно енергийно презареждане на духа и тялото, но наред с това, мероприятиято имаше познавателна стойност за участниците и допринесе за популяризиране на някои по-малко познати, но атрактивни туристически обекти от Българския Североизток.

ст. пр. д-р Д. Димитров

НОВИНИ ОТ БРАНША

Go.Go.bg – Хотелите в България!

Платформата за резервации и маркетинг е модерен web-каталог за хотели и други места за настаняване.

Новият сайт за онлайн резервиране **Go.Go.bg** стартира през 2014 г. и днес вече е предпочитан от много потребители, любители на малки бутикови хотели и семейни къщи за гости в България.

Гигантът Booking безспорно е лидер в онлайн организирането на пътувания, но някои от малките хотелчета в България не предпочитат да работят с него. Go.Go.bg е лесен за употреба сайт, с красив дизайн. По зададените от потребителя критерии селектира бързо най-доброто място за почивка – с най-ниската цена и най-високото качество.

През месец септември Go.Go.bg обявява конкурс за най-добрата семейна снимка от лятната почивка. Голямата награда за печелившия е уикенд за двама възрастни и две деца до 12 години, със закуски и SPA Inclusive пакет в СПА Хотел «Каменград»****

Победителят в конкурса е Розалия Вичева с фотографията «Семейна разходка».

"Ориент Експрес" и този път не ни подмина...

Легендарният влак пристигна във Варна в края на месец август. От нашия град туристите отпътуваха към Истанбул - крайната дестинация на тяхното 6-дневно пътуване. На гара Варна гостите имаха удоволствието да бъдат заляти от известното топло българско гостоприемство. Малко по-рано "Ориент Експрес" спря своите 16 вагона и на ЖП гара Русе.

ДЕВЕТИ ЧЕРНОМОРСКИ ТУРИСТИЧЕСКИ ФОРУМ

Деветият Черноморски туристически форум на тема "БЪЛГАРИЯ - ТУРИСТИЧЕСКА ДЕСТИНАЦИЯ ЗА ЧЕТИРИ СЕЗОНА" се проведе в периода 13-15 октомври в к.к. "Св.Св. Константин и Елена"- домакин бе хотел "Естрей Резиденс".

Организатори на форума бяха Община Варна, Министерството на туризма, Варненска туристическа камара с подкрепата на неправителствените организации от бранш туризъм във Варненски регион.

В деловата част на форума взеха участие: Министър Николина Ангелкова, Албена Методиева – директор на Дирекция "Маркетинг, реклама и информация в туризма", Иван Портних - кмет на община Варна, Стоян Пасев – областен управител, Тодор Балабанов – председател Общински съвет Варна, Коста Базитов – заместник-кмет на Варна, Соня Георгиева - директор Дирекция "Туризъм" - Община Варна, Марица Гърдева - Председател на комисия "Туризъм" при Общински съвет Варна.

Под различна форма във форума взеха участие:

- Посолство на Република Аржентина ;
- Посолство на Република Южна Африка ;
- Посолството на САЩ;
- Посолството на Френската Република;
- 17 общини: София, Варна, Казанлък, Разград, Търговище, Русе, Ловеч, Шумен, Стара Загора, Дряново, Каварна, Аксаково, Павликени, Бяла Черква, Брезово, Сапарева баня, Тополовград;
- 11 висши училища от България ;
- От чужбина - Университет в Глазгоу, Шотландия, Кингс Колидж—Лондон, Великобритания и Международната академия за екология природа и безопасност на човека - Санкт Петербург - Русия;
- С доклади и презентации участваха: 2-ма академици, 8 професори и 14 доценти, историци, експерти в туризма, представители на общини, посолства и др. / общо 56 души /;
- 4 музея - Регионален исторически музей – Разград, Исторически музей "Искра"-Казанлък, Исторически музей – Павликени, Исторически музей – Бяла Черква;
- Фрапорт Туин Стар Еърпорт Мениджмънт АД, Пристанище Варна, Turkish Airlines, Аржентински авиолинии;
- К. К. „Св.Св. Константин и Елена, к. к. Албена, СОК - Камчия, туроператори, туристически агенции, хотелиери и др.

Отчет за извършените дейности любезно ни предоставиха г-н Жельо Душев – председател на Варненска туристическа камара, проф. д-р Марин Нешков – почетен председател на Варненска туристическа камара и Ралица Гаврилова – управител на „Варненска туристическа компания” ЕООД.

По време на официалната церемония Председателят на Варненска туристическа камара Жельо Душев връчи почетни plakети за принос в провеждането на Черноморските туристически форуми на Министъра на туризма –Николина Ангелкова, Кмета на Варна Иван Портних, проф. д-р Таня Парушева от Университета за национално и световно стопанство-София и проф. д-р Иван Марков от ВТУ "Св.св. Кирил и Методий".

С Дипломи за изключителен принос към развитието на България като целогодишна туристическа дестинация бяха отличени информационна агенция „Черно море”, БНТ - Варна и Даниела Стойнова от БНР.

В чест на форума Министър Ангелкова, областният управител Стоян Пасев и кметът Иван Портних засадиха дръвче на мястото на проявата в комплекс Естрей Резиденс - К. к." Св. Св. Константин и Елена".

В първата част на форума презентации изнесоха:

г-н Коста Базитов – зам. кмет Варна на тема „Варна-туристическа дестинация за четири сезона“;

Проф. д-р Стоян Маринов от Икономически университет—Варна: „За сезонността в туризма“;

Арх. Николай и Иван Йотови - Продуцентска къща „Ц.С.М. „ от София на тема „България – дестинация за 4 сезона: нови възможности“;

Доц. д-р Христо Смоленов—“От Черно море до Космоса (Пропорциите на най-древното злато и техните космични съответствия)“;

Г-жа Емилия Танева от Посолството на САЩ с темата „Съвместни туристически дестинации, разработени в Северноамериканските щати“;

Във втората част на форума с презентации се включиха:

Министерство на туризма – „Нови моменти в Закона за туризма“;

ТП Турски Авиолинии – Варна

Аржентински авиолинии - Aerolíneas Argentinas

Исторически музей Павликени - „Историческото наследство на Павликени-възможна туристическа дестинация“

Фрапорт Туин Стар Еърпорт Мениджмънт АД - 2016 – „Успехи и Проект: Регионален Фонд за Развитие на Въздушните Връзки“;

Община Търговище—“Четири сезона туризъм в Търговищкия край“;

ОП Туризъм, публични прояви и атракции – Шумен – „Вече съм грамотен“;

ТД Вишеград, община Тополовград – „Възможности за развитие на туризма в община Тополовград“

В третия ден участниците посетиха туристическата зона на Пристанище Варна и Регионалния исторически музей – Варна.

В заключение мнението на по – голямата част от представителите на неправителствения сектор от бранш туризъм и чуждестранните гости бе, че това е един от най-силните и успешни Черноморски туристически форуми.

В тази връзка изразяваме нашата благодарност на община Варна и специално на Дирекция ”Туризъм” за подкрепата и съдействието при подготовката и реализацията на Деветия Черноморски туристически форум.

Проф. д-р Марин Нешков, г-н Жельо Душев

Страна на изгряващото слънце и страна-самото слънце

Най-новата "българска следа" в Япония е откритият в столицата Токио български туристически информационен център. Българската държава не е ангажирана с обезпечаването на центъра, но Министерството на туризма поема задължението да осигурява рекламни брошури и информационни материали.

Българо-японската дружба бе скрепена и от още едно важно решение - за организиране на форум за насърчаване на туристопотока от България към Япония и от Япония към България. И тъй като японците отдавна са почитатели на розовото масло и киселото мляко, се предвижда форумът да се проведе през 2017 г. по време на Фестивала на розата.

Сега остава да се надяваме, че Хисаюки Фуджии няма да се влюби в Кралица Роза, за да не забрави за БГ туризма и съвместните ни дела.

Регата "Тол Шипс"

Огромен брой зрители събра регата "Black Sea Tall Ships", на която община Варна бе домакин за трети пореден път. Събитието се проведе в периода 01.10.2016-04.10.2016 г. На втори октомври екипажите на участващите в регатата кораби дефилираха по центъра на града под звуците на духовна музика.

Известен със своя променлив характер, октомври бе милостив към труда на организаторите и ентусиазма на хилядите жители и гости на град Варна.

Празникът успя да разнообрази престоя на туристите и да внесе разнообразие и нови положителни емоции в ежедневието на варненци.

"По пътя на пулсиращата светлина"

В началото на месец август се състоя представянето на книгата "По пътя на пулсиращата светлина" с автор Бела Бенова - инженер, фотограф и пътешественик по призвание. Изданието разказва за пътуванията на авторката по българското крайбрежие в изследване на черноморските фарове.

Своеобразният пътепис-автобиография съдържа ценни факти, лични впечатления, вълнуващи мисли и романтични съждения.

На същата тема Бела Бенова е посветила и фотоизложба - фотографии от нейния личен архив.

Обиколката по Черноморието тя сама определя като:

"Откривателство, приключение, познание..."

Обследване, съзидание, съпричастие...

Спорт, природа, хора..."

"Добре дошли отвъд границите на моя вътрешен свят" - завършва тя в своето обръщение към посетителите на нейния личен сайт: www.belabenova.com

Юлиан Бонев - за туризма между комичното и трагичното.

Блиц интервю между две работни срещи и няколко телефонни разговора!

Представете се в няколко думи:

Казвам се Юлиан Бонев. На 41г. съм, роден в гр. Несебър. Завършил съм Английска езикова гимназия в гр. Бургас.

Висшето си образование придобих в Икономически университет – Варна. Притежавам 2 бакалавърски степени - по специалности „Туризмът” и „Банково дело”, и магистърска степен по специалност „Туризмът”.

Работил съм към „Слънчев бряг” АД, Болкан Холидейс Интернешънъл, „Турекспо-Варна” АД.

В края на 1997г. основах туристическата фирма „Травел Клуб България” ЕООД, чийто управител съм и до днес. Семейство съм, с 2 деца.

Как си обяснявате явлението, че на българина му е по-изгодно да отиде на почивка на 2000 км, отколкото да отиде в българските курорти?

Явлението, колкото и абсурдно да е, толкова е и реално. То е сериозен повод да се замислим всички за причините, които го пораждат. Според мен, на първо място е ценовата политика на хотелиерите, която в повечето случаи е ориентирана към

масовия турист и чувствително завишава цените за индивидуални туристи. Друга причина е качеството и обслужването в местата за настаняване и развлечение. Пословични са турските хотели, бързите сервитьори в ресторантите, страхотните аниматори и индивидуалната грижа за клиента. На други места, където обслужването е по-ниско, като в Гърция, притегателна сила са запазената природа, зеленина, кристални води, чисти и евтини плажове. Нещо, което в България е голяма рядкост.

Според Вас, максимата на ТО/ТА е „клиентът винаги е прав” или е „печалба, интерес и клиент на последно място”?

Грижата за клиента е стратегия, която прави бизнеса печеливш в дългосрочен план. Ето защо, ние винаги сме поставяли клиента преди всичко друго. Това в България, за съжаление, не винаги се приема като правилна стратегия. Ние все още срещаме много трудности да убедим наши партньори и доставчици на туристически услуги в тази стратегия. И в редица случаи се сблъскваме с открит антагонизъм.

Важни ли са за сектора законовите рамки? И помагат ли или вредят на туристическия пазар?

Законовите разпоредби, свързани с дейността на туристическите предприятия в България, претърпяха много промени в последните години. Добри или лоши – те са налице и ние трябва да ги съблюдаваме, даже и да не сме съгласни с редица постановки в тях. В туроператорския и турагентски бизнес промените бяха много динамични и често объркващи. Едни от тях мога да определя като полезни – изискванията за придобиване на сертификат за дейност, определяне съдържанието и формата на документите, свързани с пътуванията с обща цена. Други, обаче, внесоха объркване сред бизнеса. Това касае особено фирмите с ТО и ТА лиценз, които попадат в обсега на ЗДДС. **Смятате ли, че броят на ТО/ТА лицензи, раздавани в България, трябва да има някакъв лимит?**

Моето мнение е, че трябва да има ограничение. Ако погледнем Регистъра на регистрираните туроператори и туристически агенти виждаме, че имаме регистрирани 650 туроператори, 1250 туристически агенти и 1107 туроператори и туристически агенти. Това прави 3007 фирми със сертификат за ТО и/или ТА! Даже и част от фирмите със сертификат за ТО да имат отделен сертификат за ТА и да се дублират в регистъра, бройката остава смущаващо голяма.

За да се основе фирма в България, вече е изключително лесно, а изглежда и изискванията за получаването на

сертификат за туристическа дейност са много лесно изпълними. И става така, че ТО и ТА никнат като гъби! Управленският орган, било то Агенция по туризъм или Министерство, прибира солидните такси, като след това контролът върху ТО и ТА е почти нулев. Осъществява ли фирмата дейност или не, сменено ли е седалището/офисът, покрива ли текущо наетият персонал изискванията и т.н. не се контролира. Единствено сключената и изпратена към МТ застраховка „Отговорност на туроператора” (валидно за ТО) е някакъв знак, че тази фирма съществува.

Моето мнение е, че трябва да се търси механизъм за ограничаване издаването на туристически лицензи. Нещо, което обаче е изключително трудно, най-малкото от гледна точка на членуването ни в ЕС и съществуващото законодателство.

Последната законова недомислица, с която се сблъскахте?

Това е т.нар. данък „Уикенд”. Недомислица е меко казано определението на промените в Закона за корпоративното подоходно облагане, станали известни като „данък уикенд“, въведени от тази година. Идеята тръгна от това, да се обложат покупките на луксозни имоти, превозни средства (автомобили, яхти и др.), но премина в ловене на мишки. Според мен, това е още една бюрократична спънка в дейността на фирмите. Вместо да бъде оставен да работи бизнеса, той мисли дали ще прескочи процента на служебно ползваните транспортни средства и имоти. Или дали някой данъчен няма да го спре в събота или неделя, докато говори по телефона, вървейки по улицата и да провери дали този телефон не е определен само за служебно ползване. Това е абсурд.

А браншова такава?

Тъй като сме туроператор, ще коментирам бранша и опитите за обединяване на ТО и ТА, чрез създаването на поредната браншова асоциация – „Сдружение Туризъм на Българските Туроператори и Агенции”. Вместо обединение, в момента сме на принципа „орел, рак и щука”. Първата браншова организация БАТА има, според Регистъра, 53 членове, другата – АБТТА е с 80. А вече споменахме, че има близо 3000 фирми с ТО и/или ТА сертификат! За каква представителност може да претендират тези организации. И за какво обединение! Има и няколко регионални браншови съюза, като възродената от нас Варненска асоциация на туристическите агенции.

Можем да си създаваме каквито и колкото си искаме асоциации. Но важното е, какво вършат те, а не колко са и кой членува в нея. Обслужването на частни интереси на

определени фирми и бездействието им отблъсна много колеги да членуват в подобни организации.

Едно от решенията, според мен, е предоставяне на повече правомощия на една силна браншова асоциация, която да поеме редица важни функции. Една от тях е издаването на сертификатите за ТО и ТА дейност и последващия контрол, както е в някои конкурентни дестинации, например Турция.

Проблем ли е, от Ваша гледна точка, превъзнасянето на „заетостта на хотелите” като единствен показател за добър сезон от МТ?

Броят на пристигналите туристи и съответно заетостта на хотелите са добри индикатори за развитието на туризма у нас и по света. Аз смятам, че той е особено показателен за България и се използва по много популистки начин. Повечето туристи по принцип биха довели до повече заетост, по-голяма заетост, генериране на повече приходи и развитие на района. Но в България се ограничаваме почти винаги до цифрите, свързани с броят на туристите и заетостта на базата. Има и други показатели, които показват и други аспекти на развитието на туризма. Според мен, един от най-важните е приходът от един турист. Когато този показател е малък, говорим за масов, евтин туризъм, свързан с концепцията „All inclusive”. Такъв, какъвто имаме основно в България. А може да се печели неколкостранно повече с по-малко туристи, ако развиваме приоритетно културен и събитийен туризъм.

Интервюто проведе: Теодор Тодоров

ЛЮБОПИТНО

Липсващ на картата, оставащ в сърцето...

Пристъпвам с недоверие в старата обител. Шофьорът реши да слезем.

Елате – вика – да видите манастира. Не е лошо. И без това сме наблизко, ей тука свивам и след 4-5 км сме там.

И автобусът наистина зави, и ние наистина слязохме. „За какво ли ми трябваше и на мене!” – казвам си наум – „Че да си бяхме останали в Севлиево – хотели с басейни, механи, голям пазар (и страшна скъпотия), а сега ходи по сокаците...”

Отдавна, отдавна ми бяха омръзнали подобни „инцидентни” слизания от автобуса. Как пък един път не успях да стигна направо там, закъдето бях тръгнала! Влез – излез, слез – качи се. А и моите представи за почивка по принцип са доста изкривени. На мен ми дай една хотелска стая с удобно легло, пусни ме в SPA центъра, нареди ми масичка на балкона всяка сутрин да си пия кафенцето с цигарка и не ме търси! Цяла ваканция в хотела прекарвам, после защо културният туризъм не бил на ниво... Заради такива като мене – не търси, за да намери, а отива, за да изпадне в безметежност и апатия.

Но...сега стискам зъби и още от слизането се приготвям за трогателната картинка навръщане към автобуса – група жени, отпътуващи към Варна, носят торби с магнитчета, шишенца светена вода, дървени икони, ръждясали кръстчета за врата и т.н. и т.н.

Че как няма да влизам в манастира с недоверие и крайна отгеченост?!? Някакъв си там шофьор отбил в една пресечка и завел група млади (а и няколко застаряващи) моми в някакъв си манастир, край някакво си село до Севлиево.

С всяка крачка обаче, недоволството ми избледнява. У мен се появява чувство на страхопочитание. Има някаква мистика, обгърнала като тънко, прозрачно було земята около Батошевския девически манастир.

Посреща ни игуменката Анисия. Всъщност истинското ѝ име е Анка Стоянова, тя ни го казва още при запознаването. А това познанство е може би най-хубавото нещо, случило ми се по време на почивката.

Преподобна Анисия е олицетворение на онези свети жени от приказките и легендите, в които доброто винаги побеждава злото. Ревностно пазеща едновременно канона и старите порядки на българското посрещане, баба Анисия общува с мен по начин, по който никой друг досега.

Целувам ръка и миг по-късно тя се навежда и целува моята.

Нищо, че си младо, чедо! – отвърща кратичко тя, когато вижда притеснения ми, невярващ на случилото се поглед–

Ще се моля тази вечер Дядо Господ повече да ти помага. Имаш нужда!

Разхождам се из манастира, а думите на преподобна Анисия още отекват в ума ми: „Имаш нужда! Имаш нужда Господ да ти помага повече...” Замислям се за кратко: трябва ли да тъгувам, че ми трябва помощ и на Бог ли да разчитам, или да се радвам, че все пак някой ще се моли за мен?!?

То и на почивка да не отидеш, че все ще се намери някой да ти каже нещо и да потънеш в размисъл. Така или иначе

моите мисли не продължават дълго. Едно, защото не ми се отдава много да разсъждавам и второ, защото виждам групата, скупчена в градината. Още не знам дали от любознателност, дали от страх да остана сама, или просто от чисто женско любопитство, но веднага се затичвам към моите спътници. Намирам ги мълчаливи и унесени, само гласът на Анка Стоянова се чува.

Разказва за манастира. Сама тя не знае кога е построен, но казва, че на два пъти е бил разрушаван от турците. И като всичко българско, манастирът и двата пъти се възражда отново. „Защото ние, българите, имаме съдбата на фениксите. И ако фениксите са просто мит, то ние сме си доста истински” – отбелязвам наум аз. Отдавна съм забравила недоверието, раздражението и отегчението, с които пристъпих в светата обител.

Преподобна Анисия казва, че когато дошла като игуменка тук, заварила манастира в окаяно състояние. С много енергия и любов тя успяла да създаде това, което днес виждам с очите си. Севлиевската общественост се отзовавала многократно на нуждите ѝ, а и не само местните...

Бойко Борисов дойде – започва тя – каквото и да е, щото и да е, даде пари. Много пари даде – първо от своите, личните, а после и от София още изпратиха. И каза да се обаждаме, ако ни трябва нещо. Но на нас нищо не ни трябва. Ние тук сме си много добре!

Е как нищо да не ви трябва? А храна? – чува се някой от тълпата.

Имаме си малко стопанство зад манастира. Кокошчици си гледаме, зеленчуци садим в градинката. Само брашно от Севлиево ми карат – баба Анисия се замисля. Дълго не продумва, след това изведнъж се оживява:

Една година беше страшна зима. И аз бях самичка тогава. И брашното свършва, а навънка – студ и виелица. През прозореца една вечер гледам – в градината влязъл вълк.

И не те ли беше страх?

Е, от какво да ме е страх? И то душа носи. Излизам и му викам: „Марш, иди си с добро” и то, горкото, погледа, погледа, пък се обърна и си тръгна. Ама тази зима с това ще я запомня – със студа, с глада и с вълка... И той беше гладен.

Оглеждам се и се опитвам да си представя какво бих направила аз в такава ситуация. Но дори и това не мога да направя – мислено да се поставя на нейно място. Първо, едва ли някога ще се науча да оставам сама, без да изпитвам панически страх от призрци, вампири, дяволи и зли духове. Второ, надали ще мога да гледам в очите гладен вълк и то посред зима. И трето... Има ли нужда да продължавам?! Аз нямам мисленето и душата на баба Анисия, няма да стана игуменка в манастира на село Батошево, ще продължавам да си мечтая за SPA центъра в луксозния хотел, ще търся най-силния сигнал на Wi-Fi и ще гоня до последно кариера. И всичко това, защото съм устроена далеч по-елементарно от преподобната.

Игуменката дръпва майка ми настрана. Подарява ѝ книжка с кулинарни рецепти. „Аз съм ги писала” – казва – „А едни добри хора ми издадоха книжка. Това са си мои рецепти, които забърквам тука в манастира. Да направиш нещо на детето като се приберете и много поздрави на морето да пратите!”

Замислям се дали изобщо е ходила някога на море. А в чужбина дали е излизала? Напоследък съм станала страшно сантиментална, а фразата „Прати поздрави на морето”, изречена от стар човек, ме разплаква на мига.

Защо сълзи бе, чедо? Тежко ли ти е?

Не отговарям.

Купувам си икони и кръстчета, пълня си светена вода от чешмичката, стискам книжката с рецептите и се качвам на автобуса до Варна. Пътувам в пълно мълчание, после поисквам от шофьора карта на България. Естествено, не намирам отбелязан Батошевския девически манастир. Но ще го нося в сърцето си винаги.

Защото там, в село Батошево, една жена ми целуна ръка и прати по мен поздрави на морето, които още на следващия ден предадох с много любов.

А Божията помощ и закрила – почувствах ги още преди баба Анисия да се помоли за мен – защото, срещайки нея, всъщност намерих изгубено късче от сърцето си.

КАТИНА ПОПОВА

Непознатият туризъм

С разрастването и посевместното разпространение на явлениято туризъм в световен мащаб се зараждат нови видове и форми, зад появата на които понякога стоят неясни и дори плашещи мотиви и потребности.

Разбира се, има и такива, зародили се в следствие на промените в мисленето и приоритетите на потребителите. За новите модерни явления разказва екипът на „Туризмини“.

TOLKIEN TOURISM

Развива се през последните няколко години, благодарение на изключителния успех на „Властелинът на пръстените“. Нова Зеландия – основната територия, където е сниман и едноименният филм, се превръща в едно от най-посещаваните от туристите места.

BOOZE TOURISM/BOOZE CRUISE

Терминът има британски произход и се изразява в пътуване на англичани до Белгия, Франция, а понякога и Германия, в опит да се възползват от ниските цени на алкохол и цигари, които закупуват в големи количества.

Понякога с това понятие се обозначава и круизно пътуване с основна цел прекарване на почивката в изпиване на голямо количество алкохол.

STAG PARTY TOURISM

Буквално това си е участие в ергенско парти, но...някъде в чужбина. Такова парти се провежда „като за последно“. Като най-посещавани Stag Party дестинации са посочвани Будапеща, Прага, Рига, Краков, Амстердам и някои плажове в Испания.

YOGA TOURISM/SPIRITUAL TOURISM

Явление, което бихме определили по-скоро като форма на здравния туризъм. Като топ дестинация се посочва Индия. Напоследък все повече се разраства и в България, като се предпочита от потребители над 40 години – платежоспособни туристи с нужда от по-лека физическа активност. За най-подходящи места у нас се считат Родопите и Стара планина – там, където човекът е в хармония със себе си и с природата.

BIRTH TOURISM

Най-общо това означава пътуване до друга страна, с цел раждане на дете. Такова решение най-често се взема от самотни майки или неплатежоспособни семейства. Те избират държави с напреднала социална политика, за да се облагодетелстват от финансови, медицински и други екстри, а понякога – и за получаване на гражданство. Най-популярни дестинации са САЩ, Канада и Китай.

FERTILITY TOURISM/REPRODUCTIVE TOURISM

Той е абсолютно легален и признат. Свързва се с пътуване на хора в търсене на най-добрия донор на бебе. Няколко статистически проучвания сочат, че страните, в които мъжете са високи, руси и синеоки са най-предпочитани дестинации за репродуктивен туризъм.

GHETTO TOURISM

Свързва се с пътувания до бедни, изостанали в социално-икономическия си напредък райони. Най-популярни дестинации са Индия, Бразилия, Кения, Индонезия и др. Много от туристите избират именно подобни гета, за да се запознаят с реалния живот и култура на имигранти и социално изолирани общности.

DISASTER TOURISM

За първи път терминът се появява след множество пътувания на чуждестранни граждани до американския щат Ню Орлеънс, полуразрушен от урагана Катарина на 29.08.2005г. Оттогава много туристически агенции предлагат пътувания, включващи обиколка с туристически автобус на разрушени или наводнени зони след опустошителни природни катаклизми и бедствия. Въпреки обвиненията, че подобни екскурзии са неетични и обидни, много представители на местното население посрещат с готовност и гостоприемство туристите, в опит да дадат гласност на исканията си и да получат подобаваща помощ.

SUICIDE TOURISM

Както всички предполагаме, хората, отправящи се на такова пътуване, обикновено страдат от различни болести или психически състояния, с които чувстват, че не биха могли да се справят.

Така се появява туризмът с цел самоубийство. Когато се поразровихме подробно, се оказа, че подобни случаи са толкова чести, че дори съществува класация на най-предпочитаните места за самоубийство. Публикуваме десетте най-предпочитани от тях:

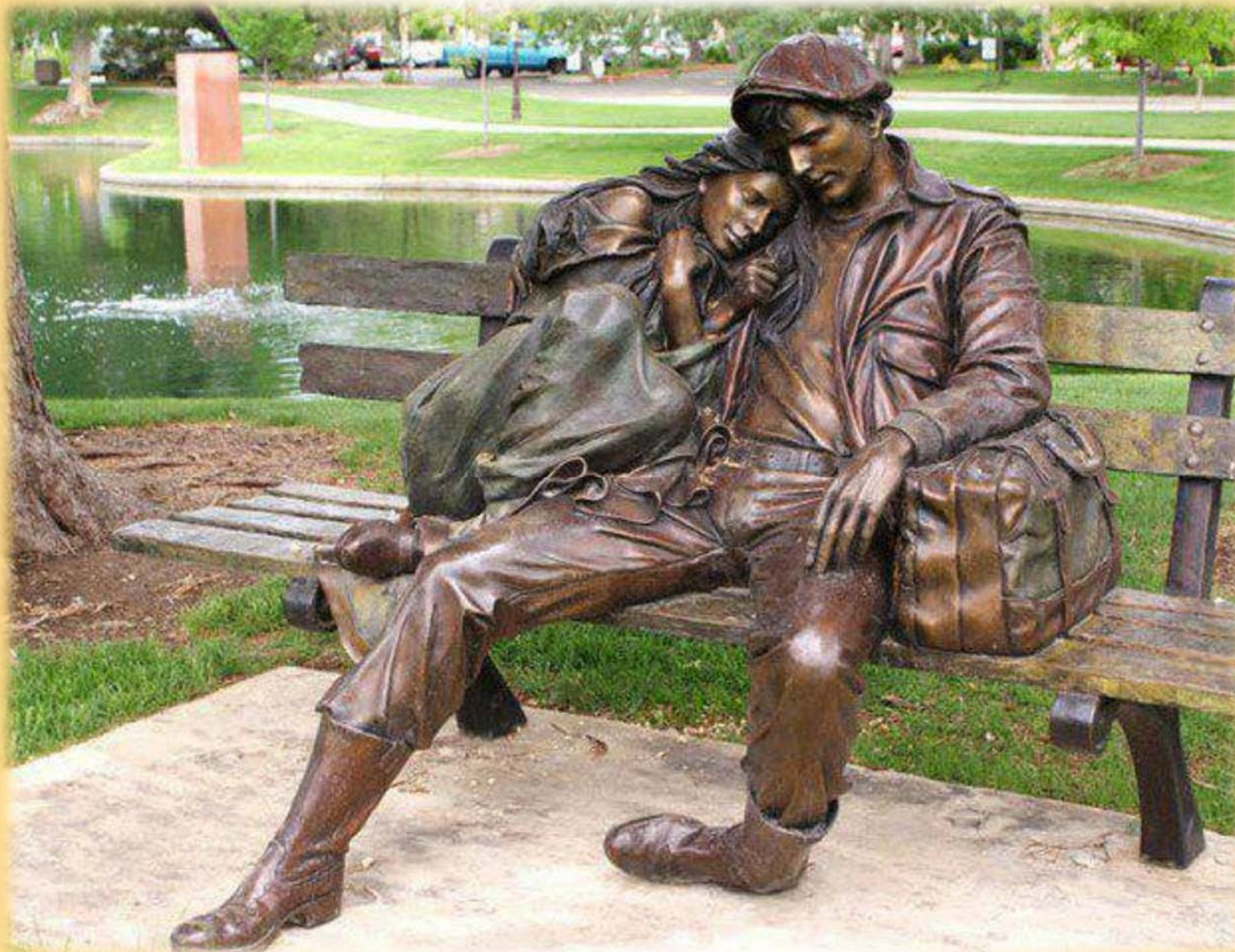
- 10) Colorado Street Bridge – САЩ;
- 9) Beachy Head – Великобритания;
- 8) Eiffel Tower – Франция;
- 7) The Gap – Австралия;
- 6) London Underground – Великобритания;
- 5) Mount Mihara – Япония;
- 4) Niagara Falls – САЩ;
- 3) Golden Gate Bridge – САЩ;
- 2) Aokigahara Forest – Япония;
- 1) Nanjing Yangtze River Bridge – Китай.

DOOMSDAY TOURISM/LAST CHANCE TOURISM/TOURISM OF DOOMSDAY

Развива се под мотото “Seeing it before you can’t”. Изразява се в пътуване до дестинации, които са в процес на промяна (топене, пресъхване и т.н.) и в следващите години няма да съществуват в същия си вид. Преподчитани места за посещение са островите Галапагос, Гренландия, Кораловият риф на Карибите и др.

Преди време попаднах на една снимка в социалните мрежи. Пейка - на нея статуя на прегърнати момче и момиче. Така и не разбрах къде се намира. И изобщо съществува ли... Под нея някой деликатно бе побългарил посланието с фраза от една от най-хубавите ни песни: „Светът е за двама”.

Споделям с моите приятели. Започваме да търсим. Не намираме каквото ни трябва, но откриваме друго. Вдъхновение. Така се ражда и тази статия.

Всяка дестинация има своя уникален ресурс, с която привлича посетители и гости. Каква роля може да играе архитектурното наследство за привлекателността на туристическото място, оставяме да прецените самите Вие!

A DAY OUT

Това са Трюфълс, Хорейшио, Оливър и Августа – четирите прасенца, изработени в реален размер и поставени в Rundle Mall – Аделаида, Австралия. По-често хората ги наричат „Прасета в мола”. Създадени са през 1999 г. По-късно е обявен конкурс за най-добро име на четирите гадинки :)

DALLAS CATTLE DRIVE SCULPTURES

Скулптурата се състои от 49 бронзови бикове, всеки от които изобразен в размер, по-голям от реалния. Намира се на Pioneer Plaza в Далас, щата Тексас. Създадена е в опит да се представи бита на „Запада“, като проектът започва още през 1992 г.

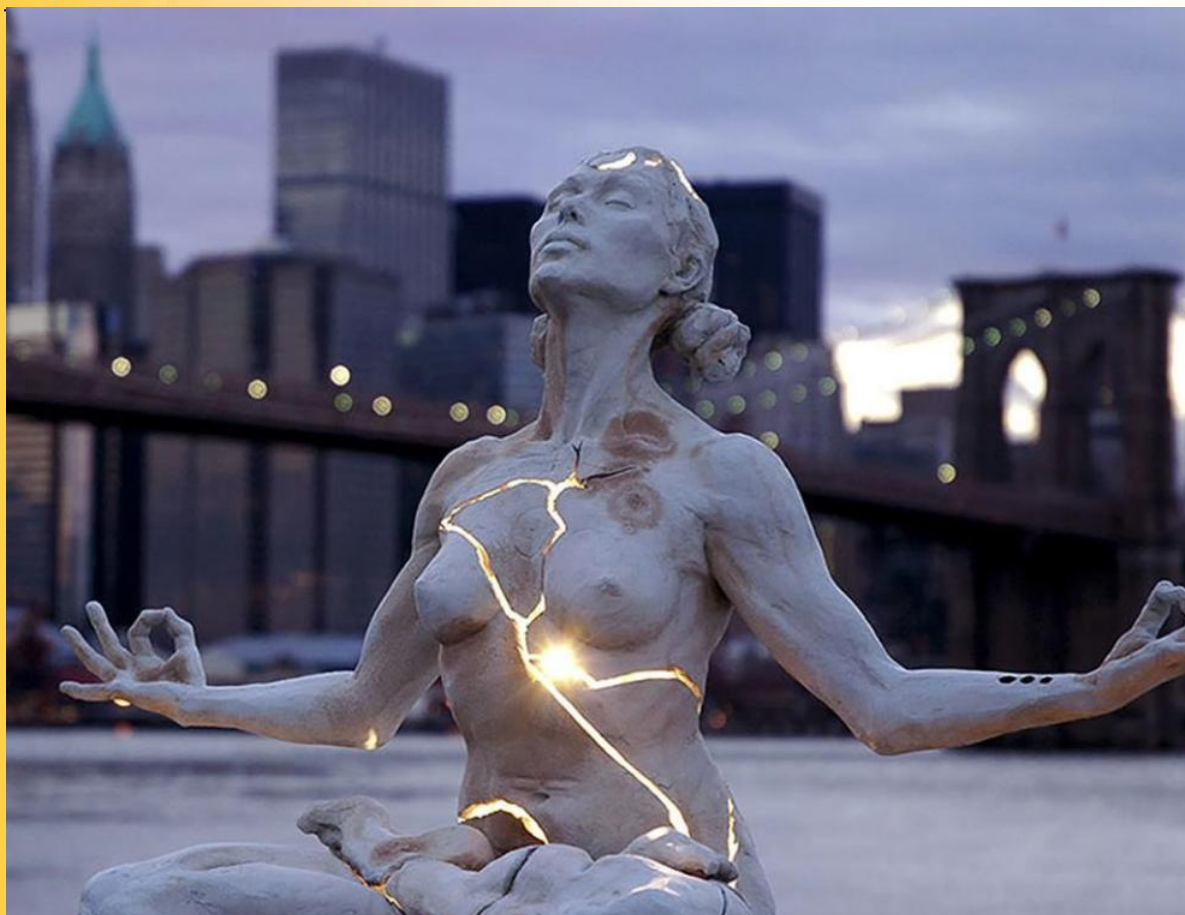
HIPPO SQUARE

Площадът на хипопотамите се намира в Тайпе, Тайван. Вписан е в списъка на 25-те най-креативни статуи и скулптури в света. Ежегодно през площада минават хиляди туристи, за да се снимат с бронзовите хипопотами.

MAMAN

Статуята на гигантския паяк е сред най-големите скулптури в света. Създадена е от френския скулптор Луис Буржоа през 1999 г. Етимологията на името има френски произход и означава „майка“. Авторът на творбата споделя, че статуята всъщност е „ода“ за неговата майка.

EXPANSION

„От момента, в който се раждаме, светът вече ни е приготвил кутия, в която да се поберем (...) Докато не пробием през стените на заобикалящата ни среда, никога няма да разберем колко силни сме всъщност.” – това е философията на създателката Пейдж Бродли. Статуята се намира в Ню Йорк и е посещавана от милиони туристи годишно.

STATE LIBRARY

Държавната библиотека на Мелбърн, Австралия е истинска историческа забележителност. Скулптурата е олицетворение на идеята за огромната тежест на знанието – теглото на книгите кара библиотеката да потъне.

FREEDOM

„Исках да създам скулптура, която всеки, независимо от произхода и съдбата си, да погледне и веднага да разбере, че трябва да се бори, за да се освободи” – споделя авторът Зенос Фудакис. Монументът се намира във Филаделфия, щата Пенсилвания и е създаден през 2001г.

THE ANOMIMOUS PEDESTRIANS

„Анонимните пешеходци” са създадени в чест на обявеното в Полша военно положение на 13.12.1981 г., когато стотици граждани „преминават в нелегалност” и „изчезват” със съдействието на полицията. Статуите на 14-те минувачи са създадени през 2005 г. и се намират в град Вроцлав, Полша.

CUMIL THE SEWER WORKER

Съществуват дебати дали е излязъл на чист въздух след почистване на канализацията или просто надничал под полите на дамите... Господинът се казва Кумил и се намира в Братислава, Словакия. Поради специфичното му местоположение, главата му на два пъти бива отнесена от невнимателни шофьори.

SHOES ON THE DANUBE BANK

Обувките на брега на река Дунав се намират в Будапеща, Унгария. Мемориалът е създаден в памет на евреите, убити от фашистите по време на Втората световна война. Те били инструктирани да събуят обувките си и да се подредят по протежение на брега, след което били разстреляни.

STAIRWAY TO HEAVEN

Намира се в Сидни, Австралия. Оригинално име на стълбата е "Diminish and Ascend", но хората я наричат „Стълба към рая“ – едноименната песен на Лед Цепелин. Изработена е така, че да поддържа излюзията за безкрайност от всички ъгли.

THE LITTLE MERMAID

Създадена от Едвард Ериксен, статуята на Малката русалка се намира в Копенхаген, Дания. Изработена в памет на един от най-добрите световни разказвачи на приказки – Ханс Кристиан Андерсен, тя е една от основните туристически атракции на Дания още от 1913 г. През последните няколко години е ставала обект на вандализъм или неправилно отношение на посетителите.

ПЕТЕРБУРГСКИЙ АНГЕЛ

Авторът – Роман Шустров посвещава статуята на поколението, преживяло краха на Съветския съюз. Мъничкият старец, разположен в Измайловския парк, е символ на надежда и смирение. Гражданите на Санкт Петербург вече имат свой малък ритуал – поставят на коленете на Ангела монети и се молят за здраве и благополучие. На кого не му се иска да види ангел?!?

Тук следва да допълним, че руската инженерна мисъл е стигнала далече в създаването на статуи на ангели. Например тази:

Владимир Путин като Юлий Цезар!

Е, наред с всички тези красоти, е време и ние да се похвалим. И ний сме дали нещо на света... А то е... статуята на Самуил!

ЕКИПЪТ НА „ТУРИЗМИНИ“

Какво ново по туризъм на литературния пазар?

1. "Села и туризъм. Посоки за пътешествия из България"

Автори: Анна Пелова, Михаил Михов, Гавраил Гавраилов

Година на издаване: 2016

Разкрива тайните на селския туризъм - от къщите и занаятите, до храната, звуците и ароматите.

2. "Крепости и антични градове в България" - фото пътеводител

Издателство: "Травъл Буукс"

Година на издаване: 2016

Съдържа 77 туристически обекта. Към книгата е изработена и специална туристическа карта, на която всички крепости са нанесени с цифа, а на гърба срещу цифрата има снимка, кратка информация и QR код за сканиране със смарт телефон, който директно води към GPS адреса на съответната крепост.

3. "Бивша Югославска Република Македония. Туристическа география"

Автор: Георги Георгиев

Година на издаване: 2016

Книгата разглежда възможностите за развитие на туризма в Македония. Изследвайки всички характеристики на страноведските елементи, авторът се опитва да внуши значимостта на историческите факти за туристическата привлекателност на страната.

4. "Bulgaria - Tourism Higher Education. Bulgaria's contribution for Tourism Higher Education (chronological review, evaluation, recommendation)"

Автори: проф. д-р Светла Ракаджийска, гл. ас. д-р Тодор Дянков, гл. ас. д-р Красимира Янчева

Година на издаване: 2016

Книгата изследва значението на висшето туристическо образование в България. Съдържа важни факти от развитието на туризма като учебна дисциплина.

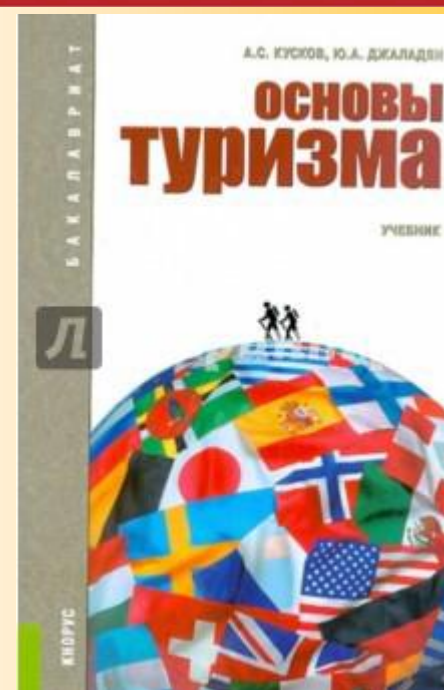

5. "Основы туризма"

Автори: Алексей Кусков, Юлия Джаладян

Година на издаване: 2015

Съдържа основно теоретичен материал, подходящ за подготовката на студенти по туризъм. Теоретичните постановки са умело комбинирани с примери от съвременното развитие на туризма в Русия. Авторите определят книгата като своеобразен "пътеводител" на студента в безкрайния и интересен свят на туризма.

6. "Путешествия вместо туризма"

Автор: Абтон Фридлянд

Година на издаване: 2016

Книгата изследва психологияските характеристики на потребителите ба туристически пътувания. В отговор на техните мотиви, желания и интереси, авторът предлага разнообразни дестинации от цял свят, подходящи за различните типове туристи.

7. "Ты живешь только раз. Книга путешествий, которые изменят твою жизнь"

Автор: А. М. Соседова

Година на издаване: 2016

Разказва за силата на пътешествието, освобождаващо душата и провокиращо вътрешния ни мир. Това е книга с великолепни фотографии, детайлни карти и изчерпателна информация. Тя е предназначена да запълни времето ни със смисъл, приключения и емоции.

8. "Как объехать весь мир на одну зарплату. Путешествуем дешево и хорошо"

Автори: Семен Павлюк, Мария Оленева

Година на издаване: 2015

Съдържа съвети от това как да организираме пътуването си, до това как да му се насладим ден по ден, без това да се отразява пагубно на финансовото ни състояние.

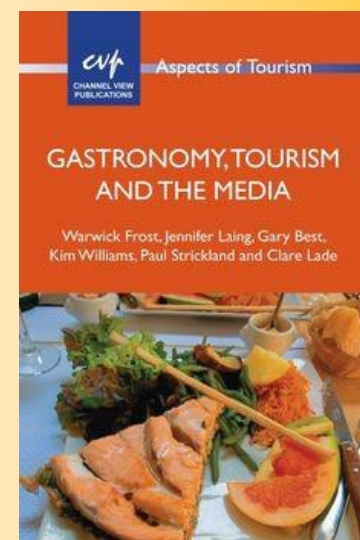

9. "Gastronomy, Tourism and The Media"

Автори: Warwick Frost, Jennifer Laing, Gary Best и др.

Година на издаване: 2016

Изследва и анализира връзките между гастрономията, туризма и медиите - как да се развие и управлява маркетинг на кулинарната култура на народите.

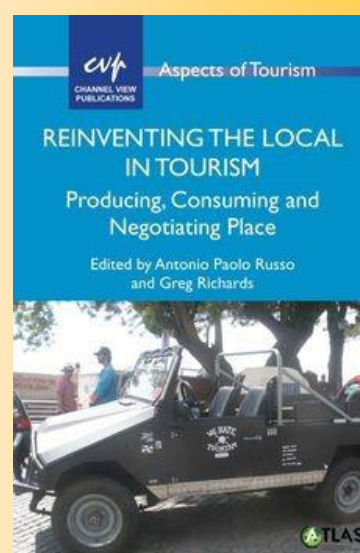

10. "Reinventing the Local in Tourism"

Автори: Antonio Raolo Russo, Greg Richards

Година на издаване: 2016

Изследва новите възможности за контакт между туристи и местни. Проучва връзката между глобалното и местното и развива идеи за сътрудничество и партньорство в туристическата дестинация.

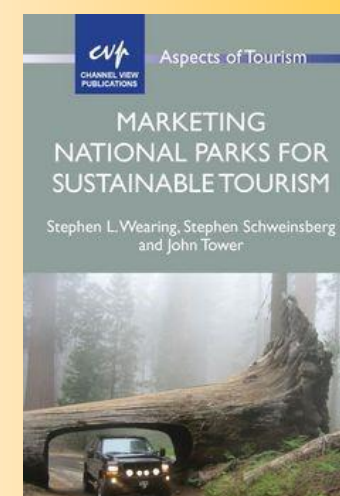

11. "Marketing National Parks for Sustainable Tourism"

Автори: Stephen Wearing, Stephen Schweinsberg, John Tower

Година на издаване: 2016

Книгата съдържа обстоен преглед на основните принципи и предизвикателства, свързани с маркетинга на националните паркове като дестинации за устойчив туризъм. Засяга правилното съхранение и експлоатиране на природните ресурси и предлага целенасочени стъпки по мениджмънт на защитените територии.

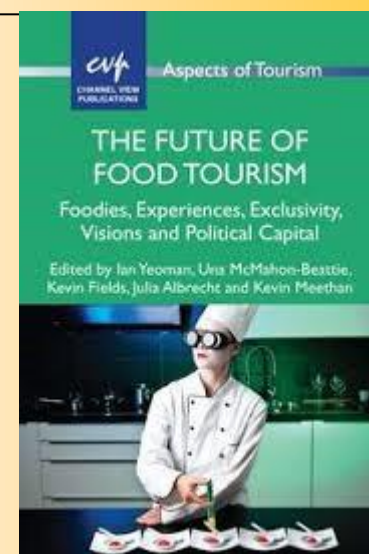
12. "The Future of Food Tourism"

Автори: Ian Jeoman, Una McMahon-Beattie, Kevin Fields и др.

Година на издаване: 2015

Авторите се фокусират върху тенденциите в развитието на кулинарния туризъм и възможните промени в потребителските нужди.

Трудът е насочен основно към учени и изследователи в областта на туризма, посочвайки нови подходи и възможности за проучване и анализиране на кулинарния туризъм.

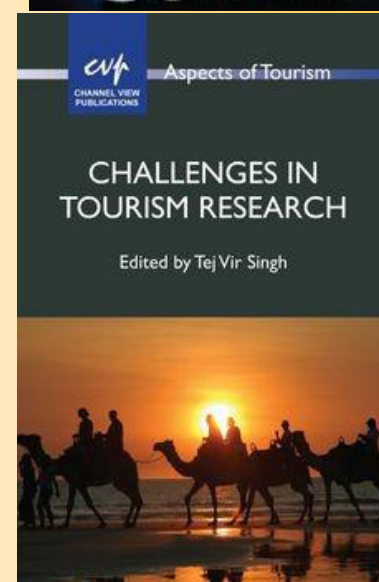
13. "Challenges in Tourism Research"

Автор: Tej Vir Singh

Година на издаване: 2015

Съдържа опит за дефиниране и анализ на най-трайните проблеми и предизвикателства, с които се сблъскват изследователите в туризма.

Засягат се въпросите за дългосрочно устойчиво развитие на дестинациите, уязвимостта на туристическите ресурси, ролята на доброволческите пътувания за развитието на дестинациите и т.н.

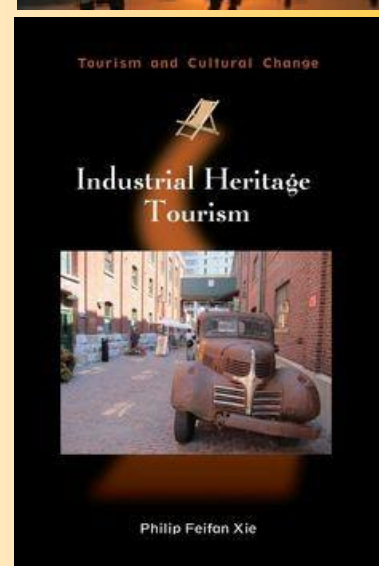
14. "Industrial Heritage Tourism"

Автор: Philip Feifan Xie

Година на издаване: 2015

Изследва значението на социално-икономическата ценност на промишлените обекти и ролята на туризма за развитието на

"творческа икономика". Прокарва идеята за създаване на пространства със смесено предназначение чрез сътрудничество между заинтересованите от развитие на дестинации на индустриалното наследство страни.

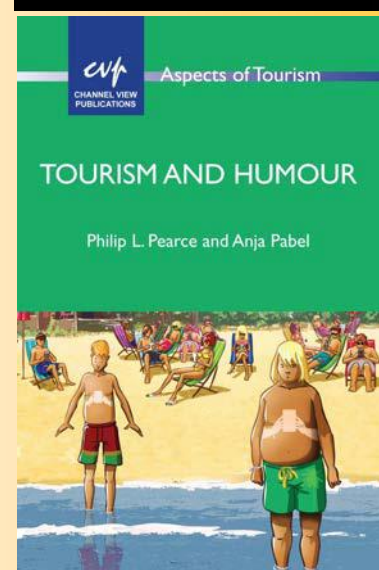

15. "Tourism and Humor"

Автори: Philip Pearce, Anja Pabel

Година на издаване: 2015

Книгата изследва ролята на хумора за подобряване на туристическото преживяване, но и разглежда начини за усъвършенстване на предлагането (по време на туристически борси, изложения, екскурзии и др.) Изданието включва оригинални хумористични материали от важно значение за повишаване престижа на продавача на туристически пътувания.

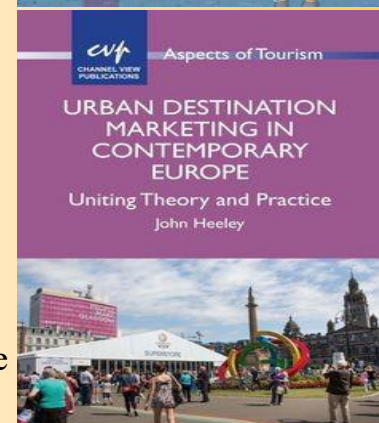

16. "Urban Destination Marketing in Contemporary Europe"

Автор: John Heeley

Година на издаване: 2015

Книгата представлява нов поглед върху тълкуването на ролята и значението на градските дестинации. Авторът се противопоставя на съществуващите до този момент "академични" тълкувания и на базата на интервюта с мениджъри на фирми със седалища в световни туристически столици определя нови насоки за маркетинг на урбанизираните територии.

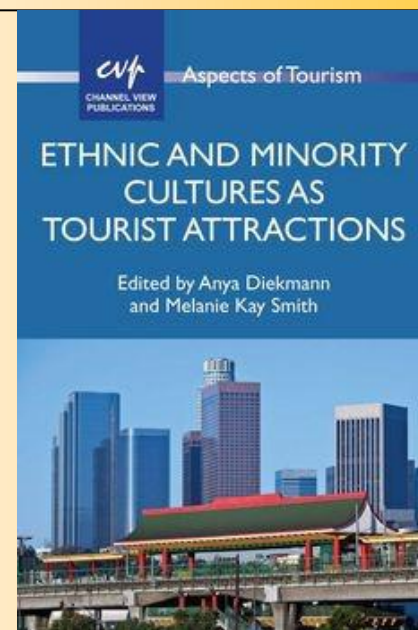

17. "Ethnic and Minority Cultures as Tourist Attractions"

Автори: Anya Diekmann, Melanie Kay Smith

Година на издаване: 2015

Книгата представя изключително социална и значима тема - ролята, която културите на етническите и малцинствените групи имат за развитието на туризма и начина, по който се представят на света.

ЗАБАВНО

За любовта и омразата към туризма

Работя в туризма от 15-годишна. Приятелите ми работят в туризма. През последните 5 години завърших последователно бакалавърска степен по специалност „Туризмъ” и магистърска степен „Международен туристически бизнес”. Днес продължавам да работя в туризма. И сега, когато говоря за туризмъ, през тялото ми преминава една особена тръпка. Все още не мога да преценя дали е от любов, или от отвращение и омраза.

Но е факт...напоследък хората бяха Париж, Анкара, Ница и всякакви там други градове. Други определят себе си с едно изречение „Аз съм професионалист!” Е, Mr. Professional, питай ме мен какво съм! Аз съм туризмъ! Je suis tourisme.

Защото 10 от общо всичките ми 24 години преминаха под знака на феномена *българско туристическо предлагане*.

Имаше моменти, в които ми се искаше да имигрирам и да стана стриптийзърка, но нямам дълги крака и идеята изчезна още с появяването си. По едно време реших, че ще ставам част от „милионната” българска армия, защото ми харесват униформите. Няма да навлизам в подробности какви бяха причините, но и това отпадна.

Апогея на логическата си мисъл достигнах миналото лято, когато преподавах испански език в един учебен център. И каквото и да обяснявах на моите ученици, все стигах до заключението „На икономически език думата означава еди какво си, а в туризма се използва за еди що си.” И разбрах, че от ТУРИЗЪМА спасение няма.

Аз мога да говоря само за туризмъ. И за стратегии за развитие на туризма. Ивероятно мога да се занимавам само с туризмъ. Така че...огледах се насам-натам и отново се „забих” в туризма. Because I’m a professional.

И понеже аз почти нямам приятели, които да не са заети в туристическата сфера, сега бих казала, че животът ми е туризмъ.

Обажда ми се една от най-добрите ми приятелки – да ме чуе и някъде сред приказките за новата спирала на „Мейбълин” и намаленията в мола чувам въпроса: „Чете ли новата наредба за екскурзоводските услуги?”, или: „Абе тез на „Слънчев бряг” направо ги разсипаха това лято!”

Да, да, мила, и аз съм добре... Вие как сте вкъщи?!? И докато питам, избухвам: „Случайно да знаш “Discovery Tourism” румънски туроператори ли са? Работили ли сте с тях?”

Най-голямата ми мъка е, че всяка вечер си лягам до човек – туризмъ. Завършил професионална гимназия по туризмъ, после – дипломиран бакалавър по туризмъ, преминал от складов работник в 4-звезден ресторант, през пиколо, помощник – администратор, администратор, а сега – туроператор. Не говорим за връзката си. За битовизми – въобще. С крайно различни възгледи и планове за живота, единственото общо между нас е БГ туризмът и Икономически университет – Варна.

Разбрах колко сме замаяни, когато докъсно една нощ го карах да ми обяснява защо е необходимо туроператорът да прави краен отчет за ОТПОЦ (организирано туристическо пътуване с обща цена), ако не е използвал посредници при продажбата, а водач на групата е бил самият собственик на фирмата...

Понякога моето умно момче не може да отговори на още по-умните ми въпроси. Тогава добираме до тежката

артилерия – нашите преподаватели от катедра „Икономика и организация на туризма”.

В такива моменти единствените обяснения между нас се базират на изреченията: „Не знам, трябва да питаме проф. Маринов.” или „Ами тя д-р Луканова беше писала нещо по темата, дай да я помолим да го прати!” и т.н.

Разбираш колко си затънал в любовта си към туризма и катедра „ИОТ”, когато започнеш да правиш забележки на колеги и приятели:

„Това в офертата ти е грешно. Проф. Ракаджийска каза да не го пишем!”;

„Според проф. Нешков цената на ОТПОЦ се формира ориентировъчно след внимателно проучване на потенциалните доставчици на услуги. Как калкулира тая цена, при положение, че не си проверил колко струват билетите?!?”;

„Ако доц. Казанджиева види, че пак сме написали „комисиона” с двойно „Н”, ще ни върне във втори курс... ”

А най-интересно се получава, когато крайно сте се изложили, но ти искаш да се дистанцираш от масата: „Добре, че не беше тука проф. Дъбева да види как го обслужихме тоя. Ако от нея зависеше, щеше да затвори целия хотел. Тя не ме е учила така!”

И колкото и да си се фукал, че си бил отличен и сериозен студент и да казваш, че си научил всичко, непременно достигаш до етапа, в който ти се иска да звънеш в 02:00 ч. на д-р Велева и да попиташ: „Как трябваше да реагирам? Какво точно трябваше да му кажа, без да го обиждам?” Да, историята познава и такива случаи.

В процеса на работа хората, които дишат туризъм, изпадат в безброй нервни кризи. Част от тях – заради неуредиците в системата. Тогава се стига и до недвусмислени заплахи: „Изтече ми потребителската сесия и не можах да си напиша статистиката за месеца в НСИ. Защо е толкова малко това време? Те с хора не са ли работили?!? Аз ще кажа утре на проф. Маринов да се обади на Ангелкова!”

Край! Заплахата е отправена! Треперете!

Друго нещо, което буквално ти скача по здравната книжка, са изведнъж изоставящите те лингвистични познания. Точно когато си се разпенил да обясняваш и от устата ти излизат пръски пяна, установяваш, че не знаеш как беше „закуска” на английски, или „резервация” на руски. Да не говорим, че проговаряш на езици, които никога не си знаел. Обясняваш на турците, че обменното бюро е в онзи „сокак” и че „кабалтъ”-то ще се проведе в кафе-сладкарницата. На румънците – че „камера на море” е по-скъпа от стаята без тераса и гледка към морето, на естонците – е, на естонците нищо не казваш, просто мигаш с големите си умни очи и чакаш заплахата да отmine...

Душата ти просто прелива от щастие, когато посрещаш важни гости, независимо дали са певци, актьори, политици или просто обикновени хора с много пари и огромно самочувствие. В такива дни приятелската сбирка на заетите в туризма се оживява:

„Тони Стораро ми даде 20 лв да му паркирам „Камаро”-то.”;

„Искра Фидосова ми даде 10 лв да ѝ прекарам багажа до стаята.”;

„Ти днеска ми звънна, ама аз не можах да ти вдигна, защото премествах Татяна Лолова от втория на четвъртия етаж.”;

„Бутахме на Криско колата, че не запали!”

Да-а-а! Голяма работа сме ние!

Разбираш колко добър си в работата си, когато започват да те ядосват следните потребителски фрази: „Бил съм навсякъде по света и такова нещо като тук не ми се е случвало”, „В Америка тази услуга е безплатна”, „Моля да пуснете фактурата и да ми я дадете сега, а ние до 1 седмица ще платим по банков път”.

Нерви ти образуват и следните съобщения на имейла: „Уважаеми господине, във връзка с резервираните от Вас 20 стаи в нашия хотел, сме длъжни да Ви съобщим, че от този месец цените се увеличават с по 100 евро на човек. Пожелаваме Ви успешна седмица и благодарим за лоялната ни съвместна работа!”, или: „Уважаема госпожице, резервирах 40 стаи при Вас за една група от Румъния. В момента съм на почивка и не мога да направя уговореното от нас предварително плащане. Моля, изпратете фактурата по пощата, а аз ще дойда в деня на отпътуването на групата да платя на място!”

Обикновено подобен работен ден (а те почти всичките са такива) е придружен със силно главоболие. Прибираш се вкъщи и единственото, което искаш, е да се напиш. Всъщност не можеш да заспиш.

Тогава решаваш, че трябва да биеш шута на БГ туризма и да „не се занимаваш с глупости”. Обаче не му биеш шута.

И не се отказваш. Защото го обичаш и защото си professional.

Така неусетно достигаш до извода, че мъничко май мразиш туризма. И същевременно много го обичаш.

На сутринта ставаш, миеш си зъбите, а в главата ти – туризъм. Правиш си кафе, запалваш цигара, пускаш новините. Наостряш уши, когато новината е туристическа. Преглеждаш си имейла – повечето пъти отваряш служебния вместо личния. А там – туризъм. Влизаш във Facebook. Харесал си всякакви страници – на браншови организации, частни фирми, международни институции. Задължително посещаваш профилите на всичките си преподаватели – я ново интервю, я някоя новина, която си пропуснал. Преди излизане от дома цъкваш и на сайта на Министерството на туризма – да има за какво да си мислиш в автобуса!

И така всеки ден, защото ти просто си туризъм!

КАТИНА ПОПОВА